

справжнє кохання – це Бронський, вона здійснювала нерозважливі вчинки, кидала своїх дітей і ставала все жалюгіднішою. На долю героїні значно вплинули закони суспільства тих часів, трагічна роз'єднаність і нерозуміння в родині. Крім того в основі роману лежать і народні моральні уявлення про роль жінки. Анна не може бути щасливою, зробивши нещасними інших людей і порушуючи закони моральності.

«Все счастливые семьи похожи друг на друга, каждая несчастливая семья несчастлива по-своему» [3, с. 7] – саме з цих рядків починається роман. І не дарма, адже Л. М. Толстой бачив кризу в навколишньому суспільстві. І тільки сім'я своєю єдністю може протистояти зовнішнім проблемам і допомогти людині знайти сенс життя. Тому родина займає в романі «Анна Кареніна» центральне місце. Перед читачем роману постає три сім'ї: Кареніних, Облонських і Левіних. У кожній з цих сімей свої проблеми. Вони різні, але об'єднує їх одне – нещасне кохання, яке калічить їх особистості й псує їхнє життя.

Сьогодні «Анна Кареніна» займає особливе місце у світовій літературі завдяки тому, що у творі були зворушені такі одвічні теми як любов, шлюб, зрада, жертвність і осуд суспільства. Це перший в російській літературі твір такого масштабу, де на передній план виходить етика і психологія сімейного життя.

ЛІТЕРАТУРА

1. Заламбани М. Институт брака в романе «Анна Каренина». *Новое литературное обозрение*. 2011. № 112.
2. Касаткина Т. А. Философия пола и проблема женской эмансипации в «Крейцеровой сонате» Л. Н. Толстого. *Вопросы литературы*. 2001. №4.
3. Толстой Л. Н. Собрание сочинений : в 22 т. / комм. Э. Г. Бабаева. М. : Художественная литература, 1981. Т. 8 : Анна Каренина. Части первая – четвёртая.
4. Толстой Л. Н. Собрание сочинений : в 22 т. / комм. Э. Г. Бабаева. М. : Художественная литература, 1982. Т. 9 : Анна Каренина. Части пятая – восьмая.

Анастасія Козлова,

студентка 1 курсу

факультету філології та соціальних комунікацій

Науковий керівник: **Ольга БОГОВІН,**

к. філол. н., доцент (БДПУ)

ГЕНДЕРНІ АСПЕКТИ

У П'ЄСІ В. ШЕКСПІРА «ПРИБОРКАННЯ НОРОВЛИВОЇ»

Актуальність обраної теми зумовлена загальним інтересом до гендерної нерівності в суспільстві ХХІ століття, та необхідністю знайти її аспекти в добу Відродження через відображення в літературі.

Гендер – це одне з центральних і фундаментальних понять, а тому найчастіше постає у центрі літературознавчих досліджень. Під цим поняттям, ми розуміємо соціальний розподіл, який, як правило, часто

базується на статевих відмінностях . Проаналізувати гендерні аспекти, які проявлялися в добу Відродження, взявши за основу п'єсу Вільяма Шекспіра «Приборкання норовливої», є метою нашої роботи.

У п'єсі Вільяма Шекспіра яскраво показані соціальні ролі жінки та чоловіка, стереотипні, на сучасний лад, відносини у сім'ї, а також, вплив гендерної нерівності на форму поведінки головних героїв.

У п'єсі «Приборкання норовливої», на прикладі Петруччо і Катеріни, ми можемо побачити яскраво виражений, але не доведений, біологічний факт того, що чоловік набагато розумніший, ніж жінка. Це відображено в тому, як поводить себе один із головних героїв п'єси по відношенню до своєї жінки. Петруччо постав перед нами кмітливим персонажем, якому вистачило розуму «приборкати» характер Катеріни.

У масовій свідомості людей давно утвердилося визнання відмінностей між жінкою та чоловіком, тому міжстатеву схожість, зазвичай, не вважають необхідним помічати. У суспільстві прийнято акцентувати увагу на відмінність, а не на схожість жінки і чоловіка, звідси пішло стереотипне мислення. Стереотипність розкривається ще на початку тексту, коли нам показують боротьбу за руку Б'янки, молодшу дочку заможного падуанця Баптісти. Також, ми можемо прослідкувати прояв стереотипного мислення, коли батько Катеріни, яка є старшою дочкою, не почув крик душі власної дочки, і, проти її ж волі, видав заміж. Він прислухався до Петруччо, бо він чоловік, і це був такий собі прояв чоловічої солідарності. В п'єсі Вільяма Шекспіра стереотипність відображується навіть в її закінченні, адже, в кінці кінців, норовливу Катеріну зміг «приборкати» її власний чоловік, а отже, він вийшов переможцем.

Гендерна нерівність проявляється в п'єсі В. Шекспіра в образі Б'янки, яка мала декілька залицяльників, була з усіма милою та привітною, гарно вчилася, займалася музикою та покірно терпіла побої від своєї сестри. Вона постає таким собі образом справжньої тогочасної жінки, хоча насправді не має соціальних прав, а тому, повністю належить спочатку своєму батькові, а потім, чоловіку.

Таким чином, гендерні аспекти доби Відродження широко відображені в п'єсі Вільяма Шекспіра «Приборкання норовливої» через поведінку головних героїв. Можна сказати, що образ чоловіка домінує над образом жінки, завдяки біологічним фактам, стереотипному мисленню суспільства та соціальній нерівності. Ці аспекти допомагають створити психологічну характеристику головних героїв і надати читачам повну картину тогочасності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Барчунова Т., Жидкова Е., Здравомыслова Е. Гендер для «чайников». Москва : Звена, 2006. 263 с.
2. Шекспир В. Укрощение строптивой. Санкт-Петербург : Азбука, 2012. 160 с.